

Definitieve beschikking

J.J.M.M. Jenniskens
Meijelseweg 88
5725 RH HEUSDEN (gemeente Asten)

Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 681 28 12
Fax (073) 614 11 15
info@brabant.nl
www.brabant.nl
Bank ING 67.45.60.043
Postbank 1070176

Onderwerp

Besluit op aanvraag om vergunning ex artikel 16 en/of 19d
Natuurbeschermingswet 1998

Nummer

1298818/1326732

Directie

Ecologie

Aanvraag

Uw aanvraag d.d. 24 april 2007 voor een vergunning Natuurbeschermingswet 1998 betreffende het veranderen van een varkensbedrijf aan de Meijelseweg 88 te Heusden hebben wij op 14 mei 2007 ontvangen. Deze activiteiten vinden plaats in of in de nabijheid van het Natura 2000-gebied Groote Peel dat tevens is aangewezen als beschermd natuurmonument.

Natuurbeschermingswet 1998 (wettelijk kader)

Onze Minister kan een natuurmonument aanwijzen als beschermd natuurmonument (artikel 10, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998, hierna: de wet).

Op grond van artikel 10a wijst Onze Minister gebieden aan ter uitvoering van richtlijn (EEG) nr. 79/409 (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nr. 92/43 (Habitatrichtlijn).

Een besluit houdende de aanwijzing van een natuurmonument als beschermd natuurmonument als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de wet vervalt met ingang van het tijdstip waarop doch slechts voor zover dat beschermd natuurmonument deel uitmaakt van een aangewezen gebied als bedoeld in artikel 10a, eerste lid van de wet. De instandhoudingsdoelstelling van laatstgenoemd gebied heeft in dat geval mede betrekking op de doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen aanwijzingsbesluit (artikel 15 a, tweede en derde lid van de wet). Ingevolge artikel V, eerste lid, van de Wet van 20 januari 2005 tot wijziging van de Natuurbeschermingswet 1998 in verband met Europeesrechtelijke

Het provinciehuis is vanaf het centraal station bereikbaar met stadsbus, lijn 61 en 64, halte Provinciehuis of met de treintaxi.

verplichtingen, gelden de reeds door de Minister aangewezen Vogelrichtlijn-gebieden als besluiten als bedoeld in artikel 10a van de wet.

Nummer

1298818/1326732

Ingevolge het tweede lid van artikel V vervalt met ingang van 1 oktober 2005 in gevallen waarin een beschermd natuurmonument geheel of gedeeltelijk deel uitmaakt van een reeds aangewezen Vogelrichtlijngebied, het besluit houdende de aanwijzing van dat beschermde natuurmonument.

De minister heeft de Habitatrichtlijngebieden nog niet conform artikel 10a danwel artikel 12 lid 3 (voorlopig) van de wet aangewezen.

Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de door Nederland aangemelde Habitatrichtlijngebieden op de communautaire lijst geplaatst.

De Habitatrichtlijn maakt voor de toepasselijkheid van artikel 6, lid 2, 3 en 4 geen onderscheid tussen formeel aangewezen gebieden en gebieden die door de Europese Commissie zijn vastgesteld. Nu de Natuurbeschermingswet 1998 dient ter implementatie van de Habitatrichtlijn dient artikel 19d van de wet richtlijnconform te worden geïnterpreteerd. Voornoemde uitleg is conform de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 28 februari 2007 (nr. 200604026).

Op grond van artikel 16, eerste lid, van de wet is het verboden zonder vergunning in een beschermd natuurmonument handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen, die schadelijk kunnen zijn voor het natuurschoon, voor de natuurwetenschappelijke betekenis van het beschermd natuurmonument of voor dieren of planten in het beschermd natuurmonument of die het beschermd natuurmonument ontsieren, dan wel in strijd met de bij een vergunning gestelde voorschriften of beperkingen handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen.

Artikel 19d, eerste lid, van de wet bepaalt dat het verboden is zonder vergunning, of in strijd met aan die vergunning verbonden voorschriften of beperkingen projecten te realiseren onderscheidenlijk te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstelling de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een op grond van artikel 10a, eerste lid, van de wet aangewezen gebied kunnen verslechteren of een verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval, projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten.

Bij het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de wet moet rekening worden gehouden met de gevolgen die een project of andere handeling kan hebben gelet op de instandhoudingsdoelstelling van het betrokken gebied (artikel 19 e van de wet).

Beschermd gebied (Natura 2000-gebied, beschermd natuurmonument)

Beschermd natuurmonument

Nummer

Het gebied de Groote Peel is bij besluit van 13 november 1990, aangewezen als beschermd natuurmonument en staatsnatuurmonument. Het gebied is in deze beschikking omschreven als een complex van fragmenten levend hoogveen, beginstadia van regenererend hoogveen, droge en natte heidegemeenschappen, oligotrofe tot mesotrofe vennen en droog tot nat loofbos, die tezamen een in ecologisch en hydrologisch opzicht samenhangend geheel vormen.

1298818/1326732

Vogelrichtlijngebied

Het gebied de Groote Peel is aangewezen als speciale beschermingszone krachtens de richtlijn inzake behoud van de vogelstand (79/409/EEG), bij besluit van 29 oktober 1986. Zoals hiervoor bij het wettelijk kader is aangegeven, is deze aanwijzing een besluit overeenkomstig artikel 10a van de wet.

Voor zover het beschermd natuurmonument deel uitmaakt van dit gebied, vervalt het beschermd natuurmonument. De doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen besluit maken onderdeel uit van de instandhoudingsdoelstelling zoals die is opgenomen in de aanwijzing in het kader van de Vogelrichtlijn.

De Groote Peel kent een grote landschappelijke afwisseling van onder meer open en droge heideterreinen, waterplassen, struwelen en moerassige laagten met veenputten. Volgens het aanwijzingsbesluit (1996) zijn er tal van broedvogels aanwezig waaronder geoorde fuut, roerdomp, wespandief, bruine kiekendief, kwartel, waterral, porseleinhoen, kleinst waterhoen, klein waterhoen, zwarte stern en blauwborst. Als pleisterplaats dient het gebied voor doortrekkende kraanvogels, terwijl in de winterperiode vele rietganzen de Groote Peel als overwinteringsgebied gebruiken.

In de periode 1993-97 behoorde het gebied tot één van de vijf belangrijkste broedgebieden van de blauwborst en tot één van de vijf belangrijkste pleisterplaatsen van de kraanvogel in Nederland (soorten van bijlage I). Het gebied is wegens het voorkomen van behoorlijke aantallen (peilperiode 1993-97) verder van betekenis voor de volgende soort van bijlage I: porseleinhoen (broedvogel). Andere trekkende soorten waarvoor het gebied van betekenis is wegens het voorkomen van behoorlijke aantallen: dodaars, geoorde fuut en roodborsttapuit (broedvogels); taigarietgans, toendrarietgans en kolgans.

Habitatrichtlijngebied

Nummer

Het gebied de Groote Peel is aangemeld als speciale beschermingszone krachtens de Habitatrichtlijn (92/43/EEG).

1298818/1326732

Op 20 mei 2003 vond de definitieve aanmelding plaats. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de lijst vastgesteld. Het gebied is nog niet aangewezen en er zijn nog geen instandhoudingsdoelstellingen geformuleerd.

Het gebied is op de communautaire lijst geplaatst omdat de Groote Peel één van de belangrijkste gebieden in Nederland is voor de volgende soorten en habitats:

- Psammofiele heide met *Calluna* en *Genista* [2310];
- Noord-Atlantische vochtige heide met *Erica tetralix* [4010] en
- Aangetast hoogveen waar natuurlijke regeneratie nog mogelijk is [7120].

Daarnaast is het gebied de Groote Peel van belang omdat het één van de laatste, grotendeels afgegraven, hoogveengebieden is die gespaard zijn gebleven voor ontginning.

Eén belangrijk concept-doel zoals vermeld in het gebiedendocument, zoals vermeld op de website van het ministerie van LNV, is:

- behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit aangetast hoogveen waar natuurlijke regeneratie nog mogelijk is.

Feiten en omstandigheden

Gebiedsbeschrijving

De Groote Peel is een grotendeels verveend hoogveengebied in de centrale slenk. Door veranderende omgevingsfactoren heeft het gebied veel geleden, maar de betekenis als veenlandschap is nog steeds groot. Door eerdere vernattingmaatregelen zijn verschillende grote plassen ontstaan. In enkele veenputten vindt een veelbelovende veengroei plaats. Belangrijk broedgebied voor broedvogels van hoogveenlandschap met voldoende watertjes en her en der wat opslag voor dodaars, geoorde fuut, porseleinhoen, blauwborst en roodborsttapuit. Eén van de laatste, zij het onregelmatige, broedplaatsen van de velduil op het vaste land van Nederland. Het gebied is de belangrijkste pleisterplaats in Nederland van de kraanvogel. Daarnaast is het van belang als slaapplek voor ganzen, met name taiga- en toendrarietgans.

Stikstofdepositie

Het grootste gedeelte van de Nederlandse natuurgebieden heeft te lijden onder verzuring, vermisting en verdroging. Hierdoor gaan kwetsbare en vaak bijzondere planten- en diersoorten achteruit en maken plaats voor meer algemene soorten. Een teveel aan stikstof- in de vorm van stikstofoxiden en ammoniak- is hier voor een groot deel debet aan.

Stikstof is een essentieel element voor al het leven op aarde en zeer bepalend voor de vitaliteit van onder andere de planten. Een teveel en een tekort van

stikstof (N) verstoort echter de balans en heeft nadelige gevolgen voor de natuur. Door het teveel aan stikstof krijgen planten, die daar goed tegen kunnen en/of stikstofminnend zijn, de overhand. Meer zeldzame en kwetsbare plantengemeenschappen worden door deze algemene snel groeiende soorten verdrongen. Dit heeft weer effecten op de kwetsbare fauna die afhankelijk is van de getroffen plantengemeenschappen.

Habitatrichtlijngebieden kunnen pas toereikend tegen verzuring en vermeting worden beschermd wanneer bekend is wat de maximale hoeveelheid stikstof is die de habitattypen kunnen verdragen (de *kritische depositiewaarde* of *critical load*). Elk habitatype heeft zijn eigen gevoeligheid voor stikstof. Dat heeft te maken met de soort planten en de combinatie waarin ze voorkomen (plantengemeenschappen) met de bodem, het klimaat en dergelijke.

Nummer

1298818/1326732

Voor het Habitatrichtlijngebied Groote Peel is de gemiddelde laagste critical load 15 kg N/ha per jaar. De maximale depositie in het gebied in 2000 is 65 kg N/ha per jaar terwijl de maximale overschrijding voor 2000 in het gebied 50 kg N/ha per jaar is.

(Bron: Te veel van het goede, juni 2004. Rapport is gebaseerd op onderzoek door Alterra en TNO in opdracht van Stichting natuur en Milieu en de 12 provinciale milieufederaties. Het onderzoeksverslag is te vinden op de website van Stichting Natuur en Milieu (www.natuurenmilieu.nl).

Overwegingen

Ten aanzien van de beoordeling van vergunningaanvragen in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 is op 22 mei 2007 ander beleid bekend gemaakt: “toetsingskader ammoniak en Natura 2000”. De aanvraag is echter voor deze datum ingediend. De Natuurbeschermingswet 1998 zelf en jurisprudentie vormt daarom nog het toetsingskader voor de beslissing op de aanvraag. Hierna geven wij aan hoe de aanvraag zich tot het toetsingskader verhoudt. Hierbij beperken wij ons alleen tot ammoniak, omdat dit onderdeel ook werkelijk op onze beslissing van invloed is. Van de voorgenomen activiteit worden geen andere nadelige effecten verwacht.

Toepassing toetsingskader IAV

Het beleid ten aanzien van vergunningverlening bij uitvoering van de ‘oude’ Natuurbeschermingswet voor veehouderijen, is opgenomen in de Memorie van Antwoord aan de Eerste Kamer bij het voorstel voor de Interim-wet ammoniak en veehouderij (EK, 1993-1994, 23.221, nr. 200b, p.10):

“In beginsel mag de toegestane ammoniakdepositie niet meer bedragen dan de natuurlijke achtergronddepositie. Hiervoor wordt aangesloten bij de – inmiddels vervallen – Interim-wet ammoniak en veehouderij”.

Tot het moment dat vergunningverlening op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 kan worden gebaseerd op een nadere invulling van het vereiste bijzondere beschermingsniveau, wordt het stand stilbeginsel gehanteerd. Door aan te sluiten bij de Interim-wet kan de emissie die van een

bedrijf uitgaat en de daarbijbehorende depositie nauwkeurig worden bepaald. De Interim-wet voorziet in dat verband in parameters die zijn vastgesteld op basis van de best beschikbare en aanvaarde kennis omtrent – voor zover van belang – uitstoot en neerslag van ammoniak.

Nummer

1298818/1326732

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is dit beleid niet als onjuist of onredelijk aan te merken.

Dit is niet anders nu de Interim-wet van rechtswege is geëxpireerd (op 1 januari 2002) en vervangen is door de Wet ammoniak en veehouderij (in werking getreden met ingang van 8 mei 2002).

Bestaand gebruik

Op 14 oktober 2002 is door het Ministerie van LNV een vergunning ex. art 12 van de Natuurbeschermingswet verleend. Op 5 augustus 2003 is door gemeente Asten een milieuvergunning verleend voor de inrichting gelegen aan de Meijelseweg 88 te Heusden die overeenkomt met de Natuurbeschermingswetvergunning.

Vervolgens is op 4 juli 2005 door gemeente Asten een nieuwe milieuvergunning verleend voor de inrichting gelegen aan de Meijelseweg 88 te Heusden. Onderhavige aanvraag om een vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet 1998 komt overeen met de laatst verleende milieuvergunning.

In haar uitspraak van 7 september 2005, nr 200409681/1 van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) volgt dat voor de beantwoording van de vraag of er sprake is van significante gevolgen voor het natuurgebied, afgezet tegen de instandhoudingsdoelstellingen daarvan, dient te worden uitgegaan van de veranderingen ten opzichte van de onderliggende voor de inrichting geldende vergunningen.”

Voor het bestaand gebruik respecteren wij de vergunde situatie die gold voor 1 oktober 2005.

Op basis van de onderliggende vergunning is het bestaand gebruik:

Nummer

1298818/1326732

Tabel 1. Bestaand gebruik

Stal	Huisvestings-systeem	Diercategorie	Aantal	Aantal	Ammoniak	
Nr.	Houderij/hoktype Code (groenlabel)		dieren	Dier plaatsen	kg NH3 per dier	totaal kg NH3/jr.
D1.3.11	BB99.06.076	dr. zeugen	162	162	0,21	34,0
D1.3.11	BB99.06.076	guste zeugen	22	22	0,21	4,6
D3.2.14.2	BB99.06.076	opfokzeugen	11	11	0,18	2,0
D2.3	BB99.06.076	dekbeer	1	1	0,28	0,3
D1.2.15	BB99.06.076	kraamzeugen	60	60	0,42	25,2
D1.1.14.2	BB99.06.076	gesp. biggen	632	632	0,04	25,3
D3.2.6.1.1	BB96.04.035	vleesvarkens	636	636	1,2	763,2
D1.1.11.2	BB97.01.052	gesp. biggen	168	168	0,19	31,9
D3.2.14.2	BB99.06.076	vleesvarkens	905	905	0,18	162,9
TOTALEN BEDRIJF						1049,4

Aangevraagde situatie

In de bij ons ingediende aanvraag ingevolge de Natuurbeschermingswet 1998 wordt vergunning gevraagd voor de in de onderstaande tabel opgenomen stalsystemen en dieraantallen:

Tabel 2. Aangevraagde situatie

Stal	Huisvestings-systeem	Diercategorie	Aantal	Aantal	Ammoniak	
Nr.	Houderij/hoktype Code (groenlabel)		dieren	Dier plaatsen	kg NH3 per dier	totaal kg NH3/jr.
D1.3.11	BB99.06.076	dr. zeugen	162	162	0,21	34,0
D1.3.11	BB99.06.076	guste zeugen	22	22	0,21	4,6
D3.2.14.2	BB99.06.076	opfokzeugen	11	11	0,18	2,0
D2.3	BB99.06.076	dekbeer	1	1	0,28	0,3
D1.2.15	BB99.06.076	kraamzeugen	60	60	0,42	25,2
D1.1.14.2	BB99.06.076	gesp. biggen	632	632	0,04	25,3
D3.2.6.1.1	BB96.04.035	vleesvarkens	636	636	1,2	763,2
D1.1.11.2	BB97.01.052	gesp. biggen	168	168	0,19	31,9
D3.2.14.2	BB99.06.076	vleesvarkens	905	905	0,18	162,9
TOTALEN BEDRIJF						1049,4

Bij het beoordelen van de aanvraag is gekeken naar de veranderingen ten opzichte van de onderliggende voor de inrichting geldende vergunning. Het veebestand waarvoor op 4 juli 2005 een milieuvergunning gold veroorzaakt een emissie van 1049,4 kg ammoniak per jaar. Uitgaande van een afstand van 557 m (omrekeningsfactor 0,029) bedraagt de depositie in de bestaande situatie 30,4 mol/ha/j.

Nummer
1298818/1326732

Het veebestand waarvoor nu een Natuurbeschermingswetvergunning wordt gevraagd veroorzaakt een emissie van 1049,4 kg ammoniak per jaar. Uitgaande van een afstand van 557 m (omrekeningsfactor 0,029) bedraagt de depositie in de aangevraagde situatie eveneens 30,4 mol/ha/j.

Doordat de ammoniakemissie en de depositie gelijk blijft zal het project afgezet tegen de instandhoudingdoelstellingen de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats niet verslechteren.

Van de voorgenomen activiteit wordt ook geen verstorend effect verwacht op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen.

Concluderend zijn wij van mening dat de natuurlijke kenmerken van de Groote Peel voldoende kunnen worden beschermd.

Adviezen en zienswijzen

Ter voldoening aan het bepaalde in de Natuurbeschermingswet 1998 hebben wij advies gevraagd aan het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Asten.

Tevens hebben wij ingevolge de Algemene wet bestuursrecht Staatsbosbeheer en Werkgroep Behoud de Peel de gelegenheid gegeven een zienswijze inzake uw aanvraag naar voren te brengen.

Er is een advies van de gemeente Asten ontvangen op 22 juni 2007.

“Het dichtstbijgelegen emissiepunt van het bedrijf ligt op circa 600 meter afstand van de Groote Peel. Bij besluit van 5 augustus 2003 hebben wij voor de inrichting een geheel nieuwe vergunning als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer verleend, voor het houden van varkens met een ammoniakemissie van 971,7 kg per jaar. Op 4 juli 2005 verleenden wij aan de heer Jenniskens een vergunning op grond van artikel 8.4 van de Wet milieubeheer, voor het houden van varkens met een ammoniakemissie van 1049,4 kg per jaar. De aanvraag om vergunning Natuurbeschermingswet 1998, waarover wij advies uitbrengen heeft betrekking op dezelfde emissie. Wij hebben de toename van de depositie van potentieel zuur op het natuurmonument gecompenseerd met rechten, die ten gunste van het bedrijf zijn ingetrokken aan de Meijlenseweg 189 te Ospel. Het betrof 27 kg ammoniakproductierechten van een bedrijf dat op 302 meter van de Groote Peel is gelegen.

De totale depositie op de Peel neemt tengevolge van de verplaatsing van de rechten niet toe. Wij adviseren u de gevraagde vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet te verlenen”.

Nummer
1298818/1326732

Onze overwegingen komen overeen met het advies van gemeente Asten.

Er is een reactie van Werkgroep Behoud de Peel ontvangen op 27 juni 2007. Werkgroep Behoud de Peel vraagt of de berekende emissie voor de bestaande, op grond van artikel 12 van de oude Natuurbeschermingswet verleende vergunning, juist is vermeld. Voorts maakt zij een opmerking of de afstand tot de Groote Peel goed is gehanteerd.

Werkgroep Behoud de Peel is van mening dat de gevraagde vergunning niet kan worden verleend, omdat de emissie- en dientengevolge ook de depositie op het natuurmonument- hoger is dan die van de bestaande, op grond van artikel 12 van de oude Natuurbeschermingswet verleende vergunning.

De berekende emissie voor de bestaande, op grond van artikel 12 van de oude Natuurbeschermingswet verleende vergunning is irrelevant aangezien de milieuvergunning d.d. 4 juli 2005 het meest recent is. Overigens zijn wij van mening dat het aannemelijk is dat er beren aanwezig zijn bij een fok- en vleesvarkensbedrijf en dat deze normaliter bij het veebestand c.q. in de vergunning dienen te zijn opgenomen.

Ten aanzien van de afstand is opnieuw een digitale meting uitgevoerd. Wij hebben met behulp van ons geografisch informatiesysteem (Arcview) de in de aanvraag vermelde afstand van 557 meter gecontroleerd en juist bevonden. Tot slot zijn wij van mening dat de Wm- vergunning d.d. 4 juli 2005 gerespecteerd dient te worden als referentie voor de beoordeling in het kader van de voorliggende vergunningverlening.

Ter ondersteuning van het bovenstaande: In haar uitspraak van 7 september 2005, nr 200409681/1 van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), die betrekking heeft op de beïnvloeding door ammoniakdepositie van een op grond van de Vogel- of Habitatrichtlijn aangewezen speciale beschermingszone, vergelijkt de Afdeling de effecten van de bestreden beschikking met de situatie, die volgt uit de onderliggende voor de betrokken inrichting geldende vergunningen. In een reeks van opvolgende uitspraken in de periode maart t/m juli 2006 (nrs 200506396/1, 200506175/1, 200507518/1, 200507802/1, 200508481/1 en 200603641/2) verwijst de Afdeling steeds naar de genoemde uitspraak met “Uit de uitspraak van de Afdeling van 7 september 2005, in zaak no. 200409681/1, volgt dat voor de beantwoording van de vraag of er sprake is van significante gevolgen voor het natuurgebied, afgezet tegen de instandhoudingsdoelstellingen daarvan, dient te worden uitgegaan van de veranderingen ten opzichte van de onderliggende voor de inrichting geldende vergunningen.”

Voorts merken wij op dat bij de Tweede Kamer een voorstel tot wijziging van de Natuurbeschermingswet 1998 is ingediend (Kamerstukken II 2006/07, 31 038, nr. 2) dat onder meer voorziet in de wijziging van onderdeel n van artikel 1. het voorstel is artikel 1, onder n als volgt te wijzigen:

Bestaande gebruik:

1. iedere handeling die op 1 oktober 2005 werd verricht en sedertdien niet of niet in betekenende mate is gewijzigd, en
2. iedere handeling die na oktober 2005 is aangevangen en werd verricht op het moment van aanwijzing van een gebied als beschermd natuurmonument, op het moment van aanwijzing van het gebied ter uitvoering van artikel 4 van richtlijn 79/409/EEG of op het moment van aanmelding van een gebied bij de Europese Commissie ter uitvoering van artikel 4, eerste lid, van richtlijn 92/43/EEG en die sedertdien niet of niet in betekenende mate is gewijzigd.

Als peildatum wordt dus gekozen voor 1 oktober 2005, deze datum geldt ook voor beschermde natuurmonumenten.

Binnen de gestelde termijn is er geen reactie ontvangen van Staatsbosbeheer.

Tenslotte is op 29 augustus 2007 een brief ontvangen van de provincie Limburg dat Gedeputeerde Staten van Limburg kan instemmen met het verlenen van de vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet als uitgegaan wordt van het nieuwe Yoetsingskader Ammoniak en Natura 2000. “Het nieuwe toetsingskader heeft als toetsingsmoment de situatie die 1 oktober 2005 vergund was in het kader van de milieuvergunning. Slechts in het geval dat een individuele aanvrager middels een piekbelasting de kritische depositiewaarde overschrijdt dient deze overschrijding middels maatwerk zo goed mogelijk te worden voorkomen. Gebruikmakende van de door LNV verstrekte versie van AA Stacks komen wij (globaal, schattingen voor o.a. ligging en staltype, gebouwhoogte, schoorsteenhoogte, uittree snelheid, etc) op afgerond 11 mol ammoniak/jaar op de rand van het Natura 2000 gebied. Dit is een depositie die de toegestane 5% van de kritische depositiewaarde, zoals deze conform het nieuwe ammoniakbeleidskader geldt, niet overschrijdt (e.e.a. is afhankelijk van aanpassing van de aannames). De provincie Limburg kan instemmen met vergunningverlening in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 zolang de depositie op het beschermde Natuurmonument de Groote Peel de grens van 5% van de kritische depositiewaarde niet zal overschrijden, danwel dat er aantoonbaar geen toename aan emissie plaatsheeft. In onderhavige aanvraag is geen sprake van een individuele overschrijding van de kritische depositiewaarde, tevens neemt de emissie niet toe ten opzichte van het toetsingsmoment en wordt voldaan aan de eis van een depositie van maximaal 5% van de kritische depositiewaarde. De provincie Limburg kan derhalve instemmen met vergunningverlening in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998”.

Nummer

1298818/1326732

Besluit

Gelet op de bepalingen in de Natuurbeschermingswet 1998

Nummer

1298818/1326732

**VERLENEN GEDEPUTEERDE STATEN VAN NOORD-BRABANT
HIERBIJ VERGUNNING EX ARTIKEL 16 EN/OF 19d**

aan J.J.M.M. Jenniskens voor het veranderen van een vleesvarkensbedrijf aan de Meijelseweg 88 te Heusden met een bijbehorende depositie op het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied de Groote Peel van 30,4 mol/ha/j.

Aan deze vergunning zijn de volgende voorschriften en beperkingen verbonden:

1. Wanneer de houder van de vergunning handelt in strijd met de voorschriften, kan deze vergunning op grond van artikel 43 lid 2 Natuurbeschermingswet 1998 worden gewijzigd of ingetrokken.
2. De depositie van het varkensbedrijf op het gebied Groote Peel mag niet meer bedragen dan 30,4 mol/ha per jaar. De bijbehorende veebezetting is weergegeven in tabel 2 van deze vergunning.

's-Hertogenbosch, 4 september 2007.

Overeenkomstig het door Gedeputeerde
Staten van Noord-Brabant genomen besluit,
namens deze,

ir. M.C. Visser,
bureauhoofd Natuurverkenningen.

Bekendmaking en kennisgeving

Dit besluit wordt bekendgemaakt door toezending aan aanvrager (J.J.M. Jenniskens te Heusden) en degene die een zienswijze hebben ingediend. Kennisgeving vindt plaats in Eindhovens Dagblad, regio Helmond d.d. 13 september 2007.

Nummer

1298818/1326732

Rechtsmiddelen

Als u het met dit besluit niet eens bent, kunt u schriftelijk bezwaar maken binnen zes weken (vanaf 1 dag) na verzending van dit besluit.

Het bezwaarschrift moet voorzien zijn van een handtekening, naam en adres, datum, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en waarom u het met dat besluit niet eens bent. Het bezwaarschrift moet worden gericht aan:

Het college van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
T.a.v. het secretariaat van de hoor- en adviescommissie
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch

Wij verzoeken u om op de linkerbovenhoek van de envelop het woord “bezwaarschrift” te vermelden.

Het secretariaat van de hoor- en adviescommissie is bereikbaar op telefoonnummer (073) 680 83 04, faxnummer (073) 680 76 16 en e-mailadres bezwaar@brabant.nl.

Bovenstaand besluit treedt in werking, ook al wordt een bezwaarschrift ingediend. Het is daarom mogelijk om gelijktijdig met of na het indienen van een bezwaarschrift een zogenaamde “voorlopige voorziening” te vragen bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Een voorlopige voorziening is in feite het nemen van een tijdelijke maatregel, bijvoorbeeld het schorsen van het besluit gedurende de tijd die nodig is om het bezwaar te behandelen. Voorwaarde om zo’n voorlopige voorziening te vragen is, dat er sprake is van een spoedeisend belang.

Voor het vragen van een voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd.

Afschrift aan:

Nummer

- 0 Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Directie Natuur,
Postbus 20401, 2500 EK Den Haag
- 0 Ministerie van LNV, Directie Regionale Zaken, Vestiging Eindhoven,
t.a.v. De heer G. Verschuren, Postbus 6111, 5600 HC EINDHOVEN
- 0 Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Asten,
Postbus 290, 5720 AG Asten
- 0 Werkgroep Behoud de Peel, Postbus 139, 5750 AC Deurne
Ammoniak: t.a.v. Wim van Opbergen
- 0 Staatsbosbeheer, Mevr. G. Durville, Postbus 330, 5000 AH Tilburg
- 0 Provincie Limburg, Afdeling Vergunningen en Subsidies, Postbus 5700,
6202 MA Maastricht
- 0 handhaver (ROH/HNBW, N1-K40)
- 0 A. v/d Zee (ROH/HNBW, N1-K40)
- 0 **E. Deckers, auteursexemplaar (NV V13-04)**
- 0 dossier

1298818/1326732